

(mindkettőt celebrálta Nyerges András)

HETI TEXTUS(OK)

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 23. szám, 2020. június 5.

1.

„Hiába sírunk, gyászolunk, alakoskodunk, ordítunk Trianon miatt, hiába óbégatjuk reggel, délben, este a területi integritást, ezt a nagy pert a külföldi rablók, imperialisták, nagytőkések, nagybirtokosok segítségével megnyerni soha nem fogjuk. A III. Internacionálé már 1920-ban kimondta, hogy a dolgozó népek együttműködésének szét kell tépnie Versailles-t. Saint-Germaint és Trianont, ki kell adni a nemzetek önrendelkezési jogának jelszavát, egészen az elszakadás követeléséig” – nem más jelentette ki ezt, mint 1926. július 31-én tartott tárgyalásán, az utolsó szó jogán Rákosi Mátyás.

2.

„Bármennyire volt is világos az okok síkján, hogy a trianoni békeszerződés alakulásáért magyar vonatkozásban Tisza Istvánt és az egész politikai garnitúrát lehet elsősorban felelőssé tenni, amely tűzön-vízen keresztül és a nemzet világos életérdekének ellenére hű maradt a Habsburg Birodalomhoz és a német szövetséghez, mégis sokkal egyszerűbbnek és meggyőzőbbnek látszott a demokratikus világhatalmak kiábrándítóan felületes és felelőtlen békeszerződésének egész ódiumát a demokrata Károlyi Mihály nyakába varrni” – írta *A békeszerződés és a magyar demokrácia* című esszéjében Bibó István, 1946 októberében.